

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Colossenzen 1:4 en 5.

...daar wij gehoord hebben van uw geloof in Christus Jezus en van de liefde, die gij al de heiligen toedraagt, om de hoop, die voor u is weggelegd in de hemelen...

Op reis gaan zonder reisdoel mag avontuurlijk lijken, maar mist in feite naast elke motivatie en prikkel, iedere zin. Zelfs een Abram had een reisdoel: het land dat God hem wijzen zou (Gen. 12:1), al had hij nog geen flauw idee wat dit zou inhouden. Iemand stelde daarom terecht dat 'een reis zo goed is als haar einddoel'. Dat geldt heel in het bijzonder voor de 'levensreis' van de mens. Vroeg of laat wordt ieder weldenkend mens immers geconfronteerd met de driedelige - elke filosofische school bezighoudende - zinvraag: waar kom ik vandaan, wat doe ik hier en waar ga ik naar toe. Een nadenken over deze zinvraag zal laten zien dat de afzonderlijke delen binnen deze vraag op elkaar betrokken zijn, met elkaar te maken hebben, terwijl het slotonderdeel eigenlijk te beschouwen is als 'alles dragend' in die zin, dat het de finale aangeeft - het ultieme antwoord, het doel. Hebt u een reisdoel in dit leven?

In de gekozen tekst wordt het 'reisdoel van het christenleven' gevangen in het begrip '*hoop*', terwijl Paulus samen met Timotheüs (Col. 1:1) in het derde vers aangeeft te danken dat de gelovigen van Colosse, waaraan dit tekstwoord en heel de brief geschreven is, eveneens weten wat *geloof* en *liefde* is. En zo raakt Paulus ook hier de binnen heel de eerste christengemeente levensbepalende triade *geloof*, *hoop* en *liefde*. Selwyn Hughes merkt ergens terecht op dat wat in de overbekende woorden wordt gezegd: *Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde* (1 Cor. 13:13) zeker waar is, maar dat *geloof* en *liefde* wel afhankelijk zijn van en rusten in *hoop*. Het is het pas gevierde Pasen dat grond geeft aan die hoop. De opgestane Christus Jezus zelf is de grond en inhoud van die hoop. Zijn overwinning over zonde, duivel en dood tekent voor elk kind van God een oneindige horizon, een uitzien, toekomst, een leven naar zijn Rijk en alles wat daarmee samenhangt!

Pasen maakt leven in het licht van de Eeuwigheid mogelijk. Niet als in bijvoorbeeld het boeddhisme gevangene zijn in een rad van wedergeboorte met een misschien mogelijk opgenomen worden in het totale niets. Geen onzekerheid als in de islam. Geen einde in en met de dood, maar TOEKOMST - leven in en met Christus. Een toekomst - *een hoop* - die het hier en nu zal kleuren. Een toekomst die de Drie enige God bedoeld heeft voor de mens van voor de grondlegging der wereld. Antwoord op de zinvraag. De redding mogelijk én toegankelijk dankzij het lijden en sterven, en als waarachtig en vast bewezen in de opstanding, krijgt in het begrip '*hoop*' niet alleen lading voor het hier en nu, maar helemaal voor de toekomst. Dit is waar heel de schepping naar uitziet, ja waarnaar zij zucht (Rom. 8:22)! Bepaalt deze hoop ons leven? ...opdat wij zouden zijn tot lof zijner heerlijkheid, wij, die reeds tevoren onze hoop op Christus hadden gebouwd (Ef.1:12). Christus onder u, de hoop der heerlijkheid (Col. 1:27). Of ik hoor (nog) tot de categorie 'beklagenswaardig' (1 Cor. 15:19) of ik leef in het Licht van de eeuwigheid.